

KESZI HARANGSZÓ

Budakeszi római katolikus egyházközségének kiadványa

2019. április 14.

XVII. évfolyam 15. szám

Virágvasárnap

„Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?”

Egyházközségünk hirdetése:

Április 14. Virágvasárnap:

08:00 –

10:00 – +Ferenc, Klára

Barkaszentelés a Domonkos
nővérek előtti parkolóban.

Körmenet, utána szentmise

11:00 – Gyermekes szülőknek

szánt szentmise

19:00 – +Edit

A szentmise olvasmányai:

Iz 50,4-7

Zsolt 21

Fil 2,6-11

Lk 22,14-23,56

Április 15. Nagyhétfő:

06:30 –

Este 6-tól gyóntatás

Április 16. Nagykedd:

06:30 –

Este 6-tól gyóntatás

Április 17. Nagyszerda:

06:30 – Élő Rita

Este 6-tól gyóntatás

Április 18. Nagycsütörtök:

Az utolsó vacsora emlékmiséje

19:00 –

*A szentmise után búcsúbeszéd
szertartás és lamentáció*

*Este 10-től éjfélig: gyóntatás,
szentségimádás*

Április 19. Nagypéntek:

15:00 – Keresztút a kálvárián és
a templomban

19:00 – Nagypénteki szertartások

A szertartások után lamentáció

Este 10-től éjfélig: gyóntatás

Nagypénteken szigorú böjt van!

Április 20. Nagyszombat:

Húsvéti vigília, Urunk
feltámadásának ünnepe

Délelőtt 11-12-ig:

Szentsír látogatás

Délután 4-5-ig:

Szentsír látogatás

22:00 – Vigília szentmise,

Kérjük a kedves testvéreket,

hogy hozzanak magukkal

gyertyát és gyertyafó papírt.

Szentmise után agapé lesz a

Szent László Házban

Április 21. Húsvétvasárnap:

08:00 – nincsen szentmise!

9:15 - A Kálvárián feltámadási

misztériumjáték után

körmenetben vonulunk le a

templomba a szentmisére

10:00 – Élő Tamás

Mise után ételszentelés

19:00 –

Április 22. Húsvéthétfő:

Húsvéthétfőn csak délelőtt 10

órákor van szentmise!

10:00 – +József és családtagok

Szentségimádás

Helyszínváltozás

2019. április 25- én már a

templomban tartjuk a

szentségimádást minden

csütörtökön 18.30-19.30 óráig.

Köszönjük a domonkos

nővéreknek, hogy a téli

időszakban a kápolnájukban

imádkozhattunk.

Mindenkit szeretettel hívunk és

várunk a szentségimádási

órákra!

Vivaldi koncert

Előzetes

VIVALDI GLORIA

Április 27. szombat 17 óra ITT

a templomunkban

Előadók:

Kaposvári Vikár Béla

Vegyeskar

Zákányi Zsolt Református

Vegyeskar

Városi kamarazenekar

Szólót énekel:

Kristófi Ágnes (szoprán) és

Kádár Ágota (alt)

Vezényel: Ludmány Géza

2x1% felajánlása

A NAV elkészíti adóbevallásunkat
de a 2x1%-ról nekünk kell
rendelkezni évről évre.

Fontos, hogy akinek a kedvez-
mények miatt 0 az adója, az
rendelkezzen egyházunk javára.
Az egyház támogatásába
beszámít a rendelkező személyek
száma.

**A Magyar Katolikus Egyház
technikai száma: 0011**

A Prohászka Ottokár Alapítvány
tisztelttel kéri, hogy személyi
jövedelemadójának második egy-
százalékával ebben az évben is
támogassa. A Prohászka
alapítvány adószáma: 19177232-
1-13

Egyházközségi hozzájárulás

már fizethető 2019-re: az újságos
pulton található postai csekken
vagy átutalással (CIB Bank
10701180-47037009-51100005)
vagy a plébánián.

Ferenc pápa katekézise: Ha be akarod csapni magadat, mondd csak, hogy nincs bűnöd!

2019. április 10., szerda | 18:46

Április 10-én a Szentatya folytatta a Miatyánk imáról szóló katekézissorozatát. Az Úr imájának arról a mondatáról elmélkedett, amelyben azt kérjük, hogy az Úr engedje el adósságainkat, tartozásainkat, vétkeinket, amint mi is elengedjük embertársainkét.

Miután kértük Istentől a mindennapi kenyeret, a Miatyánk ima a többi emberhez fűződő kapcsolataink területére tér át. Jézus azt tanítja, hogy így kérjük az Atyát: „Engedd el adósságainkat, amint mi is elengedjük a mi adósainkét” (Mt 6,12). Ahogyan szükségünk van kenyérre, úgy szükségünk van megbocsátásra is. Mégpedig mindennap.

Az imádkozó keresztény mindenekelőtt azt kéri Istentől, hogy engedje el az *adósságait*, vagyis a bűneit, a rossz dolgokat, amelyeket elkövetett. Ez minden ima első igazsága: ha hibátlan emberek lennénk, ha kristálytisza szentek lennénk, akik az erkölcsös élet útjáról sosem térnek le, akkor is mindig gyermekek maradunk, akik mindent az Atyának köszönhetünk. Mi a legveszélyesebb magatartásforma a keresztény életben? A gőg. Annak az embernek a magatartása, aki úgy áll Isten elé, hogy azt hiszi, mindig rendezve vannak számlái Istennel. A gőgös azt hiszi, hogy életében minden a helyén van. Mint a példabeszédbeli farizeus, aki azt hiszi magáról a templomban, hogy imádkozik, pedig igazából csak dicsekszik Isten előtt: „Istenem, hálát adok neked, hogy nem vagyok olyan, mint a többi ember” (Lk 18,11). Aki magát tökéletesnek gondolja, aki kritizálja a többieket, az gőgös. Egyikünk sem tökéletes, senki sem! Ezzel szemben a vámszedő, a templom hátuljában, egy mindenki által megvetett bűnös, megáll a templom küszöbénél, nem érzi magát méltónak arra, hogy belépjen, és Isten irgalmára bízta magát. Jézus pedig megjegyzi: „Ez, a másikkal ellentétben, megigazulva ment haza” (Lk 18,14), vagyis megbocsátást nyerve, megmentve. Miért? Mert nem

volt gőgös, mert elismerte korlátait és bűneit.

Vannak bűnök, amelyek látszanak, és vannak bűnök, amelyek nem látszanak. Vannak szembetűnő bűnök, amelyek zajt keltenek, de vannak alattomos bűnök is, amelyek szívünkbe telepednek anélkül, hogy észrevennénk. Ezek közül a legsúlyosabb a gőg, amely a legbuzgóbb vallásos embereket is megfertőzheti. Volt egyszer egy híres apácakolostor, az 1600-1700-as években, a janzenizmus korában: tökélyre vitték a tökéletességet, azt mondták róluk, hogy tiszták, mint az angyalok, de gőgösek, mint az ördögök. Mennyire visszatetsző! A bűn megosztja a közösséget, a bűn elhítheti velünk, hogy különbek vagyunk másoknál, elhítheti velünk, hogy Istenhez vagyunk hasonlók.

Isten színe előtt viszont mindnyájan bűnösök vagyunk, és van okunk a mellünknek verni – mindnyájunknak! –, mint az a vámszedő a templomban. Első levelében Szent János azt írja: „Ha azt mondjuk, hogy büntelenek vagyunk, becsapjuk magunkat, és nincs meg bennünk az igazság” (1Jn 1,8). Ha be akarod csapni magadat, mondd csak, hogy nincs bűnöd: így becsapod magad!

Elsősorban azért vagyunk adósak, mert oly sok mindent kaptunk ebben az életben: létet, apát és anyát, barátságot, a teremtett világ csodáit... Bár mindnyájunkkal előfordul, hogy nehéz időszakokon kell átmennünk, mégis mindig emlékeznünk kell arra, hogy az élet kegyelem, olyan csoda, amelyet Isten a semmiből hozott létre.

Másodsorban azért vagyunk adósak, mert, ha sikerül is szeretnünk, arra egyikünk sem a saját erejéből képes. Az igazi szeretet az, amikor képesek vagyunk szeretni, de Isten kegyelméből. Egyikünk sem a saját fényétől ragyog. Létezik egy jelenség, amelyet az ókori teológusok úgy hívtak: „mysterium lunae” – a hold misztériuma. De ez nemcsak az Egyház valóságát jellemzi, hanem ott működik mindannyiunk élettörténetében. Mit jelent a „mysterium lunae”? Azt, hogy az Egyház olyan, mint a hold, nincs saját fénye: a nap fényét tükrözi vissza. Nekünk sincs saját

fényünk: a fény, amink van, Isten kegyelmének, Isten fényének a tükröződése. Ha szeretsz, az azért lehetséges, mert volt valaki, rajtad kívül, aki rád mosolygott, amikor csecsemő voltál, és megtanított visszamosolyogni. Ha szeretsz, az azért lehetséges, mert volt valaki melletted, aki felébresztette benned a szeretet képességét, aki megértette veled, hogy a lét értelme a szeretet. Hallgassuk meg egy olyan ember történetét, aki hibázott: egy rabét, egy elítéltét, egy kábítószerfüggőt... sok embert ismerünk, aki hibázott az életében. Nem érintve a felelősséget, amely mindig személyes, időnként tedd fel magadnak a kérdést: ki hibáztatható az ő elrontott életéért? Egyedül a lelkiismerete, vagy az a gyűlölet- és elhagyatottságtörténet, amelyet ki-ki maga mögött cipel?

Ez a hold misztériuma: mindenekelőtt azért szeretünk, mert bennünket is szerettek, azért bocsátunk meg, mert nekünk is megbocsátottak. Ha valakit nem világít meg a nap fénye, az fagyos lesz, mint a téli talaj.

Hogyan ne ismernénk fel a bennünket megelőző szeretetláncban Isten szeretetének gondviselő jelenlétét is? Egyikünk sem szereti Istent annyira, amennyire ő szeret bennünket. Elég egy feszület elé állnunk, hogy lássuk az aránybeli különbséget. Ő mindig is előbb szeretett és előbb szeret minket!

Így imádkozzunk hát: Add, Urunk, hogy aki legszentebb közöttünk, az is mindig érezze, hogy a te adósod! Mennyei Atyánk, légy irgalmas mindannyiunkhoz!

Fordította: Tózsér Endre SP